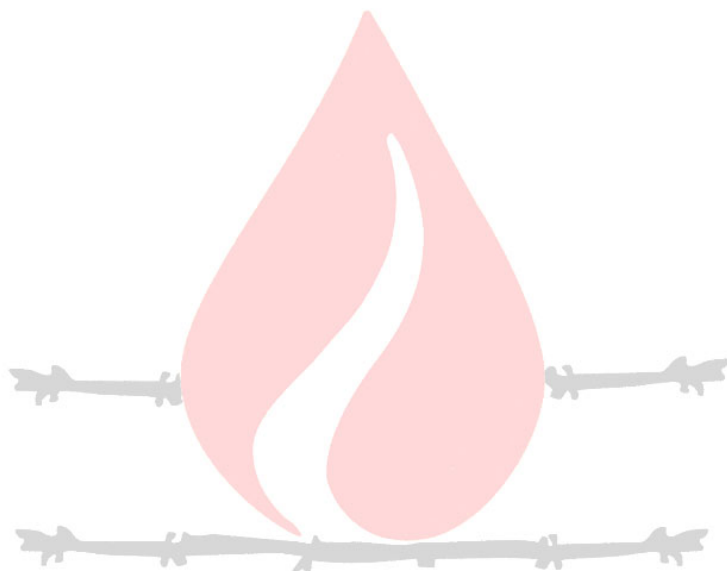

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

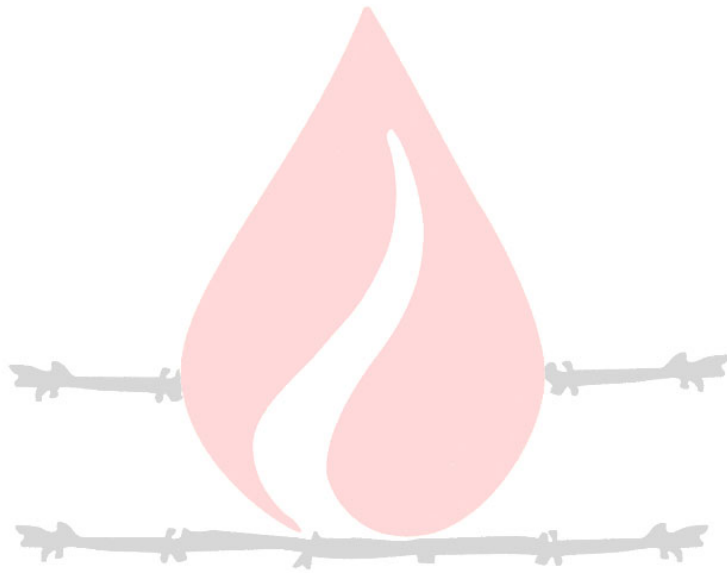
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱)

گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۴

فروردین ماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۱۰۴

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در فروردین ماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز چهارشنبه ۲۵ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص تناقض برنامه «جایزه برای عدالت» ایالات متحده با حقوق بشر، به گفته کارشناسان این سازمان. برخی از محورهای این بیانیه عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، از جمله آلنا دوهان^۲، گزارشگر ویژه در زمینه آثار منفی اقدامات قهری یکجانبه، مبنی بر تناقض برنامه ضد تروریستی «جایزه برای عدالت» با حقوق افرادی که توسط آن مورد هدف قرار می‌گیرند؛

ب) اشاره به عملیاتی شدن این برنامه توسط وزارت خارجه ایالات متحده مبتنی بر پرداخت پول در قبال اطلاعات به دست آمده در خصوص افراد خارج از این کشور که آمریکا آن‌ها را در ارتباط با فعالیت‌های تروریستی شناسایی کرده، اما این افراد متهم به ارتکاب هیچ جرمی نشده‌اند: گفتنی است که این برنامه همچنین اقدام به ارائه مبالغ مالی به

^۱ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ روزنامه گاردین (The Guardian) و شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com).

^۲ Alena Douhan

افراد خارجی می‌کند که به ادعای دولت آمریکا با فعالیت‌های تروریستی در ارتباط بوده، اما به همکاری با مقام‌های این کشور می‌پردازند؛

ج) اشاره به اظهارات آلنا دوهان، مبنی بر محروم شدن بسیاری از افراد مورد هدف قرار گرفته از سوی این برنامه، از حق برخورداری از فرآیند قضایی عادلانه، از جمله فرض بر بی‌گناهی افراد و برخورداری از محاکمه عادلانه که ایالات متحده بر اساس حقوق بین‌الملل موظف به احترام گذاردن به آن است: به عبارت دیگر پیشنهاد این برنامه برای ارائه مبالغ مالی در قبال کسب اطلاعات که می‌تواند منجر به دام افتادن افراد مورد نظر شود، دیگران را نیز ترغیب به مشارکت در این روند نقض حقوق بشر می‌نماید؛

د) اشاره به منجر شدن ارائه مبالغ مالی به افراد خارجی که ادعا می‌شود در فعالیت‌های تروریستی مشارکت داشته و یا در ارتباط با نهادهایی هستند که از سوی ایالات متحده به عنوان نهادهای تروریستی شناخته شده‌اند - از جمله نهادهای وابسته به ایران، کوبا و بسیاری دیگر از کشورها - به خطر اعمال تحریم علیه این افراد، چنانچه آن‌ها با خواسته‌های دولت آمریکا همکاری نکنند؛

ه) اشاره به منجر شدن تحریم‌های اعمال شده علیه این افراد به نقض شماری از حقوق آن‌ها، از جمله حق کار، حق آزادی حرکت، حق آبرو و حق زندگی بدون امکان دسترسی به عدالت جهت حمایت از این حقوق و همچنین حق فراموش شدن (در ارتباط با فضای مجازی)؛

و) اشاره به به‌شمار آمدن ناگزیر کردن فردی به انجام اقداماتی برخلاف میل وی و تهدید او به مواجه شدن با مجازات در صورت عدم انجام این اقدامات، به عنوان مصداق کار اجباری، بر اساس تعریف ارائه شده از سوی سازمان جهانی کار که مورد پذیرش ایالات متحده نیز قرار گرفته است: گفتنی است که کار اجباری بر اساس پیمان‌هایی چون کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی نیز ممنوع به شمار می‌آید، که آمریکا نیز آن را تصویب کرده است؛

ز) اشاره به درخواست این کارشناس سازمان ملل از دولت ایالات متحده جهت تجدیدنظر در زمینه برنامه «جایزه برای عدالت»، به منظور حصول اطمینان از انطباق فعالیت‌های این برنامه با حقوق بین‌الملل؛

ح) تأکید بر ضرورت مبارزه با تروریسم و درعین حال لزوم اجرای آن با محترم شمردن حقوق بشر، قانون بین‌المللی حقوق بشر و قانون پناهندگی و همچنین در راستای راهبرد جهانی سازمان ملل در رابطه با مبارزه با تروریسم و

ط) گفتنی است که گزارشگر ویژه سازمان ملل این موضوع و دیگر مباحث مورد دغدغه در دستور کار خود را با دولت ایالات متحده مطرح نموده، اما تاکنون پاسخی در این زمینه دریافت نموده است؟

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۲۴ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص بروز اعتراضات در حومه شهر مینیاپولیس، پس از اقدام یک افسر پلیس به شلیک به یک جوان سیاه‌پوست. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات تیم گانون، رئیس پلیس بروکلین سنتر در حومه مینیاپولیس، در روز دوشنبه ۲۳ فروردین‌ماه، مبنی بر اقدام «اشتباهی و تصادفی افسری به شلیک به دانه رایت، جوان سیاه‌پوست ۲۰ ساله به هنگام متوقف ساختن خودروی وی با سلاح واقعی و در واقع، قصد او برای استفاده از سلاح شوک‌دهنده الکتریکی» - اقدامی که به مرگ این جوان انجامید؛

^۳ بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

[https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26993&LangID=E#~:text=GENEVA%20\(14%20April%202021\)%20%E2%80%93UN%20human%20rights%20experts%20said.&text=It%20also%20offers%20money%20to,they%20cooperate%20with%20U.S.%20authorities](https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26993&LangID=E#~:text=GENEVA%20(14%20April%202021)%20%E2%80%93UN%20human%20rights%20experts%20said.&text=It%20also%20offers%20money%20to,they%20cooperate%20with%20U.S.%20authorities)

ب) اشاره به منجر شدن مرگ این جوان آفریقایی تبار توسط پلیس، به تبدیل شدن شهر مینیاپولیس و حومه آن به صحنه اعتراضات خشن - شهری که پیشاپیش به دلیل برگزاری دادگاه مربوط به قتل جورج فلوید، در سال گذشته میلادی، ملتهب بوده است؛

ج) اشاره به تجمع صدها معترض، در ساعات پایانی روز یکشنبه ۲۲ فروردین ماه، در مقابل مقر پلیس در بروکلین ستر ضمن فریاد زدن نام «دانته رایت» و تشدید تنش‌ها به هنگام اقدام معترضان به پرتاب سنگ به دو خودروی پلیس و پریدن روی آن‌ها: گفتنی است که معترضان همچنین با گچ روی زمین شعار نوشته و شمع روشن کرده بودند که پلیس از آنها خواست، متفرق شوند؛

د) اشاره به انتشار تصویری مبنی بر استفاده پلیس از گاز اشک‌آور و نارنجک‌های بی‌حس‌کننده: این در حالی است که برخی از رسانه‌های آمریکایی از شکستن شیشه‌های مغازه‌ها و غارت فروشگاه‌ها نیز گزارش داده‌اند؛

ه) اشاره به پخش فیلم دوربین نصب شده روی یونیفورم افسر پلیس شلیک‌کننده به دانته رایت، توسط رئیس پلیس بروکلین ستر، در روز دوشنبه ۲۳ فروردین ماه، در محل کنفرانس خبری، مبنی بر اقدام این جوان سیاه‌پوست به رها کردن خود از دست پلیسی که قصد دستبند زدن به او را دارد و ورود به خودروی خود و سپس شنیده شدن صدای افسر پلیس که سه مرتبه فریاد می‌زند: «شوک الکتریکی، شوک الکتریکی، شوک الکتریکی» - این هشدار بخشی از پروتکل پلیس پیش از به کار گرفتن سلاح الکتریکی است؛

و) اشاره به صحنه بعدی نشان داده شده در این فیلم مبنی بر اقدام دانته رایت به سوار شدن به خودروی خود و به حرکت درآمدن آن در حالی که صدای افسر پلیس شنیده می‌شود که می‌گوید: «من با گلوله به او شلیک کردم»؛

ز) اشاره به اظهارات رئیس پلیس بروکلین ستر، مبنی بر ناگزیر شدن افسر درگیر در این واقع به استناد از مرخصی اجباری و سپس استعفا و همچنین آغاز تحقیقات در این زمینه: در همین حال، تیم والز، فرماندار ایالت مینه‌سوتا گفته است که «از نزدیک در حال بررسی وضعیت» است و با خانواده دانته رایت ابراز همدردی می‌کند؛

ح) اشاره به درخواست مادر دانتی رایت جهت ارائه توضیحات بیشتر در خصوص این حادثه از سوی پلیس و

ط) اشاره به اظهارات شهردار بروکلین سنتر مبنی بر «غم‌انگیز» بودن این تیراندازی ضمن درخواست از معترضان جهت ادامه اعتراضات خود بدون خشونت و عدم برخورد پلیس با این‌گونه اعتراضات؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت متوقف ساختن روند اخراج پناهجویان از مرزهای ایالات متحده بر اساس تدابیر گمراه‌کننده در رابطه با سلامت عمومی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به منجر شدن اقدام دولت ایالات متحده به اخراج شتابزده مهاجران غیرقانونی، بدون توجه به دعاوی پناهجویی‌شان و یا نیاز آن‌ها به دریافت حمایت، تنها بر اساس دلایل صوری، چون رعایت سلامت عمومی، به به‌مخاطره انداختن زندگی آن‌ها و تناقض آن با تعهدات این کشور مطابق با حقوق بین‌الملل؛

ب) تأکید بر ضرورت اقدام دولت جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، به متوقف ساختن بی‌درنگ بازگرداندن پناهجویان به سوی آسیب و خطر و لغو فرمان صادر شده در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، که به این اخراج‌ها جنبه قانونی بخشیده است؛

ج) اشاره به ناگزیر شدن مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها به صدور این دستور تحت فشار دولت داند ترامپ، مبتنی بر سوءاستعمال بند ۴۲ قانون ایالات متحده - قانون مبهم سال ۱۹۴۴ در زمینه سلامت عمومی که برای موارد مهاجرتی در نظر گرفته نشده - و قرار دادن اختیارات فاقد نظارت به اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی این کشور جهت اخراج شتابزده مهاجران، از جمله پناهجویانی که خود را به مرزهای زمینی آمریکا می‌رسانند؛

^۴ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازیابی در لینک:

د) اشاره به اظهارات آریانا سائر، پژوهشگر حوزه مرزهای ایالات متحده در سازمان دیده بان حقوق بشر، مبنی بر خاطرنشان کردن قول جو بایدن، در دوران مبارزات انتخاباتی خود، در خصوص بازاحیاء حقوق پناهجویان: این در حالی است که نزدیک به ۱۰۰ روز از ریاست جمهوری وی گذشته و سیاست اخراج مرزی ترامپ همچنان بر جای خود باقی است؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بایدن به توقف بی درنگ روند بازگرداندن پناهجویان به سوی آسیب و در عوض ایجاد یک رژیم مرزی انسانی در راستای حمایت از سلامت عمومی و احترام به حقوق بشر؛

و) اشاره به اقدام مأموران اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی به تاکنون اخراج بیش از ۶۴۲۷۰۰ نفر بر اساس دستور مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها که از بهانه حفظ سلامت عمومی جهت نقض تعهدات حقوق بشری استفاده می‌کنند. بر این اساس مأموران مرزی ایالات متحده پناهجویان را از بهره‌مندی از اصل عدم بازگردانی (نان‌رفولمان) محروم می‌کنند - اصلی که مطابق با قانون ایالات متحده و حقوق بین‌الملل متضمن عدم بازگرداندن پناهجویان به سوی محیطی است که در آن مورد آزار و اذیت یا شکنجه قرار می‌گیرند؛

ز) اشاره به اخراج دست‌کم ۱۳ هزار کودک بدون سرپرست از مرزهای ایالات متحده، در دوران ریاست جمهوری داللد ترامپ: گفتنی است که دولت بایدن از زمان روی کار آمدن برای بررسی وضعیت کودکان بدون سرپرست استثناء قائل شده، این در حالی است که اخراج کودکانی که با اعضاء خانواده خود سفر می‌کنند، همچنان ادامه دارد؛

ح) اشاره به ابراز نگرانی، به‌ویژه در خصوص اخراج پناهجویان اهل هائیتی که اسناد درز کرده از وزارت امنیت داخلی حاکی از آن است که این نهاد از مواجهه پناهجویان اهل هائیتی با آسیب‌های جدی در صورت بازگردانده شدن به کشورشان اطلاع داشته، با توجه به این‌که این کشور با معضلاتی، چون بی‌ثباتی سیاسی، آدم‌ربایی و خشونت دست‌به‌گریبان

⁵ Ariana Sawyer

است: این در حالی است که این وزارتخانه صدها پناهجوی اهل این کشور، از جمله نوجوانان و کودکان را به هائیتی و مکزیک بازگردانده است؛

ط) اشاره به حاکی بودن مصاحبه‌های سازمان دیده‌بان حقوق بشر با پناهجویان اخراج شده و مشاهدات سایر نهادها از رنگین‌پوست و بومی بودن بخش عمده‌ای از این افراد و گفتنی است که تا زمان تداوم فقدان اعمال بررسی معنادار یا نظارت بر تصمیم‌های اختیاری مأموران اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی، نابرابری‌های ساختاری موجود در قانون مهاجرت و دسترسی به حمایت همچنان تداوم می‌یابد؛

ی) اشاره به اخراج مهاجران و بازگرداندن آن‌ها یا به کشورهای مبدأشان و یا شهرهای مرزی خطرناک مکزیک که در آن‌ها معمولاً از سوی سازمان‌های جنایی برای اخاذی، تجاوز، حمله و یا دیگر خشونت‌ها مورد هدف قرار می‌گیرند، یا نقاطی که امکان لازم برای حمایت از آن‌ها را ندارند؛

ک) اشاره به منجر شدن سیاست اخراج مهاجران به جدایی خانواده‌ها از یکدیگر به گونه‌ای که کودکانی که با بزرگسالانی به جز والدین خود سفر می‌کنند، توسط مأموران مرزی از آن‌ها جدا شده، بزرگسالان همراهشان اخراج شده و کودکان به‌عنوان بدون سرپرست تقسیم‌بندی می‌شوند؛

ل) تأکید بر لزوم رعایت حق پناهنجویی، حتی در شرایط اضطراری و ضرورت اقدام ایالات متحده به پاسخگویی به مهاجران و پناهجویان به شیوه‌ای عادلانه و مؤثر، حین احترام به حقوق آن‌ها که خود موجب حمایت از سلامت عمومی نیز می‌شود و

م) تأکید بر ضرورت پایان دادن به اخراج‌ها و بازگشت‌های شتابزده و تدوین سامانه پذیرش بشردوستانه برای مهاجران و هم‌زمان اجرای فرآیندهای حفظ سلامت عمومی در راستای تحدید گسترش بیماری کووید - ۱۹ و تضمین منافع کافی و اصلاحات ساختاری

به منظور بررسی عادلانه و کارآمد درخواست‌های پناهجویی و اعمال سرعت عمل در پرداختن به موضوع معافیت اداره امور گمرکی و حفاظت مرزی از مجازات؟

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۳ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست سازمان ملل متحد جهت توقف هرگونه خشونت علیه آسیایی‌ها و آسیایی‌تبارها. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، جهت توقف تمامی خشونت‌ها علیه آسیایی‌ها و آسیایی‌تبارها؛

ب) اشاره به اظهارات فرحان حق، معاون سخنگوی این سازمان، مبنی بر ابراز نگرانی شدید دبیرکل در خصوص هدف قرار گرفتن شهروندان آسیایی و آسیایی‌تبار در میانه همه‌گیری ویروس کرونا در جهان؛

ج) اشاره به وقوع حملات هولناک مرگبار، آزار و اذیت کلامی و جسمی، زورگویی در مدارس، تبعیض در محیط کار، نفرت پراکنی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی و همچنین نفرت پراکنی توسط صاحبان قدرت در جهان؛

د) اشاره به هم‌زمان افزایش پدیده زن‌ستیزی، همراه با نفرت پراکنی، به‌ویژه در قبال زنان آسیایی و موردحمله قرار گرفتن آن‌ها و از این رو، درخواست جهت پایان یافتن این خشونت‌ها؛

ه) اشاره به صدور بیانیه از سوی معاون سخنگوی دبیرکل سازمان ملل، در پی وقوع تیراندازی در شهر آتلانتا در ایالت جورجیا در ایالات متحده، که در جریان آن، ۸ تن، از جمله ۶ زن آسیایی‌تبار کشته شدند: گفتنی است که این تیراندازی در اواخر اسفندماه ۱۳۹۹، در سه سالن ماساژ در شهر آتلانتا روی داده است؛

^۶ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

و) اشاره به سایر گزارش‌های خبری در مورد هدف حمله قرار گرفتن مردان آسیایی، به دنبال کشف ویروس کرونا در شهر ووهان چین؛

ز) اشاره به منجر شدن هزاران حادثه به وقوع پیوسته در طول یک سال گذشته به تداوم پدیده‌های عدم تحمل، کلیشه‌سازی، کلاهبرداری، بهره‌برداری و سوءاستفاده که از قرن‌ها پیش وجود داشته است؛

ح) تأکید بر ابراز حمایت کامل دبیرکل سازمان ملل از قربانیان و خانواده‌های آن‌ها و اعلام همبستگی با تمامی کسانی که حقوق‌شان از طریق «نژادپرستی و حملات دیگر» خدشه‌دار شده است؛

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۳ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص انتشار نخستین تصاویر از بازداشتگاه کودکان مهاجر در دوران ریاست‌جمهوری جو بایدن، برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات جو بایدن مبنی بر در نظر گرفتن تسهیلات بیشتر برای مهاجران پس از انتشار تصاویری که کودکان مهاجر را در اتاق‌های موقت انباشته از جمعیت، در یک بازداشتگاه ویژه مهاجران نشان می‌داد: برآورد می‌شود در این مرکز نگهداری مهاجران در مرز آمریکا و مکزیک در تگزاس، حدود هزار نفر در چادر جای داده شده باشند؛

ب) اشاره به به‌شمار آمدن این عکس‌ها به‌عنوان نخستین تصاویر منتشر شده در این زمینه، از زمان روی کار آمدن جو بایدن و منجر شدن آن به افزایش نگرانی‌ها در مورد شرایط موجود در مراکز نگهداری و بازداشتگاه‌های مهاجران در مرز آمریکا و مکزیک؛

ج) اشاره به هم‌زمان تشدید انتقادهای منتقدان بایدن از او، با توجه به مسئول به شمار آوردن وی در روند افزایش مهاجرت غیرقانونی به ایالات متحده: گفتنی است که بایدن از

^۷ گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

آغاز ریاست جمهوری خود برخی محدودیت‌هایی را که داند ترامپ برای ورود به آمریکا در نظر گرفته بود، برداشته است. دولت وی همچنین سیاست بازگشت فرزندان بدون سرپرست را نیز تغییر داده است؛

د) اشاره به صدور بیانیه از سوی کاخ سفید مبنی بر تلاش برای فراهم آوردن مکان‌های بیشتر برای اقامت پناهجویان در روزها و هفته‌های آینده - مراکزی که کودکان در آنها به خدمات درمانی بیشتر و همچنین امکانات آموزشی و دریافت مشاوره دسترسی خواهند داشت؛

ه) اشاره به اتخاذ این موضع از سوی کاخ سفید پس از اقدام هنری کوئلار، نماینده دموکرات تگزاس در کنگره، به انتشار تصاویری از بازداشتگاه مهاجران «دونا» که در آن کودکان بر روی تشک‌هایی نازک و زیر پتوهای فویلی خوابیده‌اند و رعایت فاصله اجتماعی به دلیل شیوع ویروس کرونا نیز در آن مشاهده نمی‌شود؛

و) اشاره به اظهارات کنشگران این حوزه مبنی بر عدم دسترسی کافی مهاجران این مرکز به امکانات بهداشتی یا غذا و عدم صدور مجوز برای روزنامه‌نگاران برای ورود به داخل این بازداشتگاه از زمان روی کار آمدن جو بایدن: اگرچه که کاخ سفید گفته است که این اجازه صادر خواهد شد؛

ز) اظهارات وکلای این کودکان - که از این مکان‌ها بازدید کرده‌اند - مبنی بر دشوار توصیف کردن شرایط آنها؛

ح) این در حالی است که دولت ایالات متحده گفته است که می‌خواهد با مکزیک و گواتمالا همکاری کند تا ریشه اصلی این مشکل را که فقر گسترده و خشونت در آمریکای مرکزی است، برطرف کند.^۸

^۸ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

*کانادا

- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۲ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت تلاش بیشتر کانادا در زمینه توزیع عادلانه آب، با توجه به فرا رسیدن روز جهانی این مایه حیات. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به فرا رسیدن یکی دیگر از سالروزهای جهانی آب و تداوم عدم دسترسی بسیاری از جوامع بومی کانادا به آب سالم؛

ب) اشاره به اقدام جاستین تردو، نخست‌وزیر کانادا، ۵ سال پیش در چنین روزی، به اعلام تعهد خود به اختصاص ۱٫۸ میلیارد دلار در طول مدت ۵ سال، جهت پرداختن به بحران آب در جوامع بومی، تا آن‌ها برای احتیاجات روزمره خود نیازمند جوشاندن آب، خرید آن و یا تخلیه جوامع خود به دلیل نایمن بودن آب نباشند: اما امروز، همچنان بیش از ۶۰ هشدار بلند مدت در خصوص وضعیت آب این جوامع وجود دارد؛

ج) اشاره به گزارش ممیزی کل در ماه گذشته در این زمینه، مبنی بر عدم اقدام دولت کانادا به اتخاذ تمامی گام‌های لازم جهت پایان دادن به این بحران و مستندات گردآوری شده از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر در سال ۲۰۱۶ میلادی، مبنی بر چالش‌های پیش روی این جوامع در این زمینه که همچنان به صورت امری اضطراری باقی مانده است؛

د) تأکید بر ضرورت اقدام دولت فدرال به شفاف‌سازی در زمینه مبالغ مورد تعهد خود در این زمینه و این‌که آیا در این رابطه به اولویت‌بندی بحرانی‌ترین معضلات پرداخته شده است یا خیر، همچنین تأکید بر لزوم انجام سرمایه‌گذاری‌های بیشتر در زمینه عملیات و روند حفظ و نگهداری، به‌منظور کاهش میزان هشدارها و ارائه راه‌کارهای بلندمدت برای رفع این معضل؛

ه) اشاره به مورد حمایت قرار نگرفتن جوامع بومی ساکن رزروها (on-reserve)^۹ یا سرزمین‌های بومیان، توسط مقررات مربوط به آب آشامیدنی سالم در قیاس با بومیانی که در جامعه کانادا زندگی می‌کنند، که این امر قابل پذیرش نبوده و باید با تخصیص بودجه لازم که متضمن معیارهای مورد نیاز در این زمینه است، این مقررات برای جوامع بومی نیز تدوین و رعایت شوند؛

و) اشاره به تأیید تعهد حقوق بشری کانادا به تأمین آب آشامیدنی سالم برای جوامع بومی این کشور از سوی یک کمیته حقوق بشر سازمان ملل و هم‌زمان تأکید بر ضرورت اعمال شفافیت و زمان‌بندی لازم برای چگونگی به وقوع پیوستن این امر و حصول اطمینان از مشارکت کامل جوامع بومی در این روند – که بسیاری از آنها رابطه‌ای معنوی با آب دارند و با معضلات این امر آشنایی بیشتر داشته و راه‌حل‌های بالقوه آن را نیز می‌دانند؛

ز) اشاره به گام‌های متعدد مورد نیاز برای پایان دادن به این بحران پیچیده و درعین حال نیاز تمامی آنها به مشارکت جامعه و احترام به حقوق بشر^{۱۰}؛

*بریتانیا

۱- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز دوشنبه ۲۳ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست از پارلمان بریتانیا جهت اصلاح قانون پیشنهادی دولت مبتنی بر تحدید مسئولیت‌پذیری برای اعمال شکنجه و جنایات جنگی. برخی از محورهای این بیانیه عبارت‌اند از:

^۹ مردمی که تحت نام اقوام اولیه کانادا شناخته می‌شوند بیشتر در مناطقی به نام «رزرو» در سراسر کانادا زندگی می‌کنند. رزروها محدوده‌هایی هستند که از سرزمین‌های پهناور قبایل سرخپوستان و ساکنان اولیه به جای مانده‌اند؛ مناطقی که روزی محل شکار و کوچ نشینی آنها بوده‌اند، اما امروز تنها به بخش‌هایی چون شهرهای کوچک یا چند هکتار جنگل یا زمین‌های کشاورزی تبدیل شده‌اند. همه بومیان در رزرو زندگی نمی‌کنند بلکه بخشی از آنها وارد جامعه کانادا شده‌اند و در کنار دیگر مردمان از فرهنگ‌های مختلف زندگی می‌کنند.

^{۱۰} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

الف) اشاره به اظهارات میشل باچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، مبنی بر درخواست از قانون‌گذاران بریتانیا جهت توجه به هشدارها در زمینه قانون جدید «عملیات خارجی (برای سربازان در حال خدمت و کهنه‌سربازان)»، با توجه به منجر شدن تصویب این قانون در شکل کنونی آن، به تضعیف تعهدات مهم حقوق بشری که بریتانیا خود را ملزم به احترام به آن‌ها می‌داند؛

ب) اشاره به ابراز نگرانی این مقام سازمان ملل در خصوص منجر شدن عدم اعمال اصلاحات مناسب در این لایحه به تحت محافظت قرار دادن پرسنل نظامی در حال خدمت در خارج از کشور، در قبال مسئولیت‌پذیری‌های لازم برای مواردی چون، اعمال شکنجه و دیگر جرائم بین‌المللی؛

ج) اشاره به قرار داشتن این لایحه در مراحل نهایی فرآیند قانون‌گذاری و مورد بحث و بررسی قرار گرفتن مجدد قریب‌الوقوع آن از سوی مجلس اعیان بریتانیا که همچنان فرصت اعمال اصلاحات لازم در آن را دارند؛

د) اشاره به هدف اعلامی این لایحه مبنی بر فراهم آوردن قطعیت بیشتر برای سربازان در حال خدمت و کهنه‌سربازان در رابطه با دعاوی و پیگردهای قانونی احتمالی ناشی از رویدادهای به وقوع پیوسته در محیط پیچیده منازعه مسلحانه در خارج از کشور، از طریق معرفی پیش‌شرط‌های جدید برای مورد پیگرد قرار دادن جرائم ادعایی؛

ه) اشاره به منجر شدن تصویب این لایحه با ساختار کنونی آن به بروز پرسش‌های اساسی در رابطه با پایبندی آتی بریتانیا به تعهدات بین‌المللی خود، به‌ویژه در رابطه با کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و ترحیمی و کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو که مبتنی بر تعهداتی در راستای ممانعت به عمل آوردن، مورد تحقیق قرار دادن و پیگرد قانونی اقداماتی چون شکنجه و قتل غیرقانونی هستند و برای زمان به وقوع پیوستن این جرائم تمایزی قائل نمی‌شوند؛

و) اشاره به منجر شدن این لایحه به کاهش یافتن شدید احتمال مورد پرسش قرار گرفتن پرسنل نظامی بریتانیا که در عملیات خارج از کشور مشارکت دارند، برای موارد جدی نقض حقوق بشر که مصداق جنایات بین‌المللی هستند؛

ز) اشاره به درخواست باچله از پارلمان بریتانیا جهت حذف تمامی جرائم بین‌المللی که این کشور بر اساس تعهد بین‌المللی حقوقی خود موظف به تحقیق و مورد پیگرد قرار دادن آن است، از محدودیت‌های پیشنهاد شده در این لایحه؛

ح) اشاره به استقبال این مقام سازمان ملل از حذف جرائم جنسی متعدد، از جمله تجاوز از این لایحه و درعین حال درخواست وی از پارلمان بریتانیا جهت پرداختن به سایر جرائم جدی و مورد دغدغه؛

ط) اشاره به مورد تضعیف قرار گرفتن تعهدات بین‌المللی بریتانیا بر اساس کنوانسیون‌های یاد شده به دلیل مواردی چون:

- پیشنهاد معرفی پیش فرضی رسمی علیه پیگرد قانونی جرائمی که از زمان ارتکاب به آن‌ها از سوی افراد در حال خدمت نظامی در کشورهای خارجی، بیش از ۵ سال گذشته باشد؛

- لزوم اقدام دادستان‌ها در پرونده‌های این‌چنینی، به در نظر گرفتن برخی از مسائل، به‌ویژه تأثیر متقابل شرایط جنگی و محیط خدمت بر افراد در حال خدمت در خارج از کشور، که این امر

می‌تواند منجر به مورد بررسی قرار نگرفتن جرائم جدی شود که بالقوه در تناقض با تعهدات بریتانیا به‌ویژه بر اساس کنوانسیون منع شکنجه و دیگر پیمان‌های بین‌المللی هستند؛

- لزوم کسب رضایت دادستان عمومی و یا در مواقع لازم داستان عمومی ایرلند شمالی پیش از آن‌که پیگرد قانونی جرائم مربوطه که از زمان ارتکاب آن‌ها بیش از ۵ سال گذشته بتواند فرآیند خود آغاز نماید؛

- الزامات محدود کننده توانایی دادگاه‌ها برای در نظر گرفتن برخی از دعاوی غیرنظامیان در ارتباط با عملیات خارجی که بیش از ۶ سال از زمان وقوع آن گذشته باشد که این امر

می‌تواند در مقابل، حقوق قربانیان برای بهبود، کسب غرامت و دسترسی به عدالت بر اساس حقوق بین‌الملل، را تحت تأثیر قرار دهد؛

- موظف شدن دولت به در نظر گرفتن تضعیف تعهدات بین‌المللی حقوق بشری خود
مندرج در کنوانسیون حقوق بشر اروپا در ارتباط با چنین عملیاتی در خارج از کشور؛
ی) اشاره به قدرانی کمیسر عالی حقوق بشر از تعامل دولت بریتانیا با دفتر وی در این
زمینه و درعین حال مطرح کردن ابراز نگرانی‌های مشابه در این زمینه از سوی
سیاستمداران، سازمان‌های مردم‌نهاد، وکلا و نظامیان سابق ارشد بریتانیایی، همچنین کمیته
منع شکنجه سازمان ملل و گروهی از گزارشگران ویژه سازمان ملل، از جمله گزارشگر
ویژه در زمینه شکنجه؛

ک) اشاره به درخواست میشل باچله از قانون‌گذاران بریتانیا در هر دو مجلس این کشور و
دولت آن جهت مورد توجه دقیق قرار دادن این دغدغه‌ها به هنگام بررسی این لایحه و
حصول اطمینان از فقدان هرگونه ابهام در قانون بریتانیا در رابطه با مسئولیت‌پذیری برای
جرائم بین‌المللی مرتکب شده از سوی افراد، فارغ از اینکه چه زمان، در کجا و توسط چه
کسانی به وقوع پیوسته باشند!^{۱۱}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز یکشنبه ۱۵ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در
خصوص امکان منجر شدن قانون جدید اخراج مهاجران به اعمال تبعیض علیه اقلیت‌های
نژادی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:
الف) تصدیق وزارت کشور بریتانیا بر احتمال منجر شدن قانون جدید مهاجرتی مبتنی بر
مجرم‌سازی و اخراج مهاجران بی‌خانمان (خیابان‌خواب) به اعمال تبعیض علیه اقلیت‌های
نژادی، از جمله زنان آسیایی‌تباری که قربانی خشونت‌های خانگی شده‌اند؛

ب) اشاره به حاکی بودن یکی از اسناد داخلی این وزارتخانه از تحلیل و ارزیابی آن در
خصوص چگونگی منجر شدن قوانین جدید - که از زمان اجرایی شدن از ۴ ماه پیش

^{۱۱} بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

خشم بسیاری را برانگیخته است - به تحت تأثیر قرار گرفتن غیرمستقیم گروه‌های در معرض خطر، از جمله افراد مبتلا به معلولیت؛

ج) اشاره به اظهارات مدیر یکی از گروه‌های حامی قربانیان خشونت خانگی، مبنی بر حاکی بودن این سند از نگرش بی‌رحمانه دولت در قبال مهاجرانی که به دلیل خشونت خانگی بی‌خانمان شده‌اند؛

د) اشاره به مهر تأیید زدن این سند بر منجر شدن این قانون به ایجاد معضلات بزرگ‌تر برای افراد بی‌خانمان مبتلا به معلولیت در صورت اخراج و انتقال آن‌ها به کشورهایی که در زمینه ارائه خدمات حمایتی به این افراد ضعیف عمل می‌کنند؛

ه) اشاره به برخورداری بخش اعظمی از جمعیت بی‌خانمان از معلولیت، با توجه به آمارهای به‌دست‌آمده از این سند، مبنی بر نیاز بیش از نیمی از افراد نیازمند به کمک به دلیل بی‌خانمانی به حمایت، به علت ابتلا به یک یا چند مورد از ناتوانی‌هایی چون، مسائل سلامت روانی، وابستگی به مواد و ناتوانی در یادگیری؛

و) اشاره به بهره‌برداری قانون جدید مهاجرت از عللی چون، بی‌خانمانی به‌عنوان زمینه‌ای جهت رد یا لغو اجازه اقامت افراد در بریتانیا که با واکنش شدید شوراها و خیریه‌ها مواجه شد: گفتنی است که وزارت کشور قوانین مهاجرتی را در ماه دسامبر سال گذشته میلادی تغییر داد؛

ز) اشاره به نتیجه‌گیری این سند مبنی بر وقوع هرگونه اعمال تبعیض - در زمینه‌های نژادی، معلولیت و سایر ویژگی‌های نیازمند حمایت - به صورت غیرمستقیم و در نتیجه غیرقانونی نبودن خود به خودی آن، چراکه بر این اساس استفاده از قدرت چنانچه باهدف مشروع حمایت از عموم مردم صورت پذیرد، قابل توجیه است؛

ح) اشاره به مخالفت نظام مهاجرتی بریتانیا با هرگونه تبعیض و فراهم آوردن امکان لازم برای تصمیم‌گیران این عرصه جهت اتخاذ تصمیم لازم در این زمینه که آیا به‌عنوان مثال، معلولیت و ناتوانی فردی در بی‌خانمانی وی نقش داشته است؛

ط) این در حالی است که فعالان این عرصه بر این باورند که اقدامات احتیاطی وزارت کشور در این زمینه ضمانت کافی برای افراد آسیب‌پذیر ایجاد نمی‌کند!^{۱۱}

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز شنبه ۱۴ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص تظاهرات هزاران بریتانیایی علیه لایحه قانونی «پلیس، جرم، صدور احکام و دادگاه‌ها». برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به ارائه لایحه قانونی «پلیس، جرم، صدور احکام و دادگاه‌ها» از سوی دولت محافظه‌کار بوریس جانسون به پارلمان بریتانیا و درعین‌حال اعتقاد فعالان اجتماعی و به‌ویژه اعضای جنبش‌های «جان سیاهان ارزشمند است» و «شورش علیه انقراض»، به به‌شمار آوردن افزایش اختیارات پلیس جهت سرکوب بی‌هزینه‌تر معترضان، به‌عنوان هدف آن؛

ب) اشاره به برخورداری پلیس از اختیارات بیشتر جهت متفرق ساختن تظاهرات‌کنندگان در صورت تصویب این لایحه در پارلمان این کشور؛

ج) یادآوری کردن مواجهه بریتانیا در موارد متعدد با بروز خشونت میان معترضان و نیروهای امنیتی: گفتنی است که آخرین دوره از این خشونت‌ها، بهار و تابستان سال گذشته میلادی و در اوج جنبش «جان سیاه‌پوستان ارزشمند است» در بسیاری از شهرهای این کشور به وقوع پیوست؛

د) اشاره به پیوستن اعضای دو جنبش پیشرو، رادیکال و ماکسیمالیست «جان سیاه‌پوستان ارزشمند است» و «شورش علیه انقراض» در مرکز شهرهایی چون لندن، شفیلد و بریستول، به دیگر معترضان مخالف لایحه قانونی جدید، در جریان تظاهرات روز شنبه ۱۴ فروردین‌ماه؛

^{۱۱} گزارش روزنامه گاردین. قابل‌بازرسی در لینک:

۵) گفتنی است که تظاهرات کنندگان در شفیلد، به یاد جورج فلوید، نماد قربانیان خشونت پلیس علیه رنگین‌پوستان، بر زمین نشسته و زانو زدند!^{۱۳}

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۴ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص دشوارتر شدن اعطای پناهندگی به مهاجران در بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات پریتی پتل، وزیر کشور بریتانیا، مبنی بر منجر شدن قوانین جدید این کشور به دشوارتر شدن اقامت در آن برای پناهجویانی که به‌طور غیرقانونی وارد می‌شوند؛

ب) اشاره به تلاش دولت بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، از زمان خروج این کشور از اتحادیه اروپا، جهت تعیین رویه‌ای مستقل برای آن در حوزه‌های دفاعی، سیاست خارجی و امور مهاجرتی؛

ج) اشاره به اقدام دولت به بازنگری در نظام پناهندگی و تدوین «طرح جدید مهاجرت» مبتنی بر تسریع اسکان پناهندگان در معرض مخاطرات فوری و اقلیت‌های تحت آزار و شکنجه و درعین‌حال، دشوارتر کردن ورود غیرقانونی پناهجویان؛

د) اشاره به جزئیات این طرح، از جمله تحت حمایت موقت قرار گرفتن پناهجویانی که به‌طور غیرقانونی وارد بریتانیا می‌شوند، حتی چنانچه واجد شرایط دریافت پناهندگی تشخیص داده شوند و دشوارتر شدن قابل توجه اعطاء حق اقامت دائمی به آن‌ها؛

ه) اشاره به اختیار دولت بر اساس این طرح، در زمینه انتقال پناهجویان به خارج از کشور و جزایر و قلمروهای خارجی بریتانیا، در طول مدت بررسی تقاضای پناهندگی آن‌ها و حتی رد درخواست پناهندگی آن‌هایی که به‌طور قانونی وارد کشور شده‌اند؛

^{۱۳} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

و) اشاره به اظهارات پرتی پتل مبنی بر ممانعت به عمل آمدن از ورود سریع افرادی که بدون تقاضای پناهندگی از طریق کشورهای امنی مانند فرانسه وارد این کشور می‌شوند، به نظام پناهندگی بریتانیا؛

ز) اشاره به اقدام وی به مذاکره با کشورهای اروپایی جهت بازگرداندن پناهجویانی که از کشورهای امنی، همچون آلمان، ایتالیا و بلژیک گذشته و خود را به بریتانیا رسانده‌اند؛

ح) اشاره به شکست قوانین پیشین پناهندگی بریتانیا و منجر شدن آن‌ها به فراهم آمدن شرایط سوءاستفاده گسترده شبکه قاچاقچیان انسان که در عمل، آزار و اذیت پناهجویان و نیز مخاطره‌های پیش روی آن‌ها را افزایش داده است؛

ط) تأکید خانم پتل بر انطباق کامل قوانین مهاجرتی جدید بریتانیا با کنوانسیون پناهندگان، قوانین بین‌المللی و کنوانسیون حقوق بشر اروپا، به‌رغم انتقادهای گسترده نهادهای فعال در زمینه دفاع از حقوق پناهجویان از این قوانین؛

ی) گفتنی است که دولت بریتانیا پیشتر نیز از طرح جدید مهاجرتی رونمایی کرده بود که هدف آن جذب «نیروهای کار واجد شرایط» در دوران پسابرگزیت، بر مبنای یک سامانه امتیازبندی، مشابه آنچه که از سوی استرالیا اعمال می‌شود، است؛^{۱۴}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت *فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۲۶ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص تصویب لایحه جنجالی محدود کردن انتشار تصاویر پلیس از سوی پارلمان فرانسه، مبنی بر:

الف) اقدام پارلمان فرانسه در روز پنج‌شنبه به تصویب قطعی و نهایی لایحه «امنیت جامع» - لایحه‌ای که به‌رغم انتقاد کنشگران حقوق مدنی، اختیارات پلیس این کشور را افزایش می‌دهد: این لایحه که با ۷۵ رأی موافق و ۳۳ رأی مخالف در مجمع ملی فرانسه به

^{۱۴} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

تصویب رسید، پیش از انتشار در روزنامه رسمی باید در شورای قانون اساسی نیز مورد بررسی قرار گیرد؛

ب) اشاره به اقدام نمایندگان پارلمان به اصلاح بحث‌برانگیزترین بخش لایحه یعنی ماده ۲۴ آن در تلاش برای مهار انتقادهای: در لایحه اصلاح شده کمک به شناسایی نیروهای پلیس «با نیت آشکار آسیب رساندن» به آنها، با مجازات تحمل تا پنج سال حبس و ۷۵ هزار یورو جریمه نقدی مواجه خواهد شد؛

ج) خاطرنشان کردن اقدام ده‌ها هزار معترض، در ماه نوامبر سال گذشته میلادی، به راهپیمایی در پاریس، در راستای محکوم کردن لایحه اولیه تصویب شده مبتنی بر غیرقانونی به شمار آوردن انتشار تصاویر نیروهای پلیس باهدف صدمه زدن به آنها؛

د) اشاره به تداوم اظهارات مخالفان مبنی بر مبهم و قابل تفسیر یک‌سویه به شمار آوردن اصلاحات جدید از سوی نیروهای پلیس، همچنین نگرانی آنها از منجر شدن تصویب قانون جدید به هراس افرادی که با گرفتن و انتشار تصاویر و ویدئوها سعی در مقابله با سوء استفاده‌ها و تبعیض را پلیس دارند؛

ه) اشاره به اظهارات مقام‌های دولت امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، مبنی بر ضرورت اجرایی شدن قانون مزبور در راستای محافظت بیشتر و بهتر از پلیس در میان تهدیدها و حملات خشونت آمیز و آزار و اذیت‌های فزاینده در شبکه‌های اجتماعی: گفتنی است که این لایحه همچنین استقلال بیشتری به پلیس محلی و امکان استفاده از پهپادهای نظارتی را گسترش می‌دهد؛

و) این در حالی است که سازمان عفو بین‌الملل فرانسه در توییتی درباره «مخاطرات» این لایحه برای آزادی‌های مدنی هشدار داده و بخش‌های مربوط به «نظارت عمومی» در آن را محکوم کرده است. این سازمان تأکید نموده است: «متن دارای مقررات مبهمی است که می‌تواند اقدامات قانونی ناعادلانه را مجاز کند.»^{۱۰}

^{۱۰} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۱۹ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ممنوعیت نماز خواندن در دانشگاه‌های فرانسه بر اساس مصوبه مجلس سنای این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به قصد سناتورهای فرانسوی برای سخت‌گیرانه‌تر کردن قانون مبارزه با بنیادگرایی مذهبی؛

ب) اشاره به اقدام امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، به ارائه پیشنهاد این لایحه مبتنی بر برخورد شدید با جریان‌ها و رویکردهای منتسب به افراط‌گرایی اسلامی، ضمن تقویت بنیان‌های سکولاریسم؛

ج) به شمار آوردن محورهایی چون، مقابله جدی با هرگونه نفرت‌پراکنی در فضای مجازی و تأمین مالی گروه‌های مذهبی از خارج از کشور، به‌عنوان دو رکن مهم این لایحه جنجالی: این لایحه که پیش‌تر با انتقادهای زیادی مواجه شده بود، برای جلب نظر نمایندگان پارلمان از قانون «جدایی‌طلبی» به قانون «تحکیم احترام به ارزش‌ها و اصول جمهوری» تغییر نام داده شد و مجلس ملی فرانسه کلیات این لایحه را در تاریخ ۱۷ فوریه سال جاری میلادی به تصویب رساند؛

د) اشاره به ارسال این لایحه برای تصویب به مجلس سنا و اقدام نمایندگان این مجلس به افزودن موارد سخت‌گیرانه‌تری به آن به اندازه‌ای که منتقدان حزب حاکم «جمهوری به پیش» می‌گویند این لایحه از هدف اعلامی اولیه دور شده و در حال تبدیل شدن به قانونی برای اتهام‌زنی آسان‌تر به جامعه مسلمانان فرانسه است؛

ه) اشاره به اقدام جناح سیاسی راست فرانسه به به‌شمار آوردن حضور ورزشکاران زن مسلمان در ورزشگاه‌ها و انجام فعالیت ورزشی با حجاب اسلامی، به‌عنوان نمونه‌ای از «امت‌گرایی» و رأی دادن به پیشنهادی برای ممنوعیت پوشیدن حجاب اسلامی (یا به همراه داشتن) نشانه‌های آشکار مذهبی در مسابقات رسمی ملی، در جریان بررسی بخشی از این لایحه که به ورزش اختصاص دارد: البته سناتورهای عضو فراکسیون حزب حاکم ممکن است در نهایت به حذف این بخش از لایحه رأی بدهند؛

و) اشاره به اقدام جناح راست مجلس سنا همچنین به تصویب مجموعه‌ای از پیشنهادهای جدید در زمینه دانشگاه‌ها، از جمله قانون «منع نماز خواندن در راهرو» دانشگاه‌ها، در راستای ممنوعیت انجام هرگونه عبادت و مراسم مذهبی، به استثناء فعالیت کشیشان ویژه فضاهای آموزشی، در محوطه تمام مراکز آموزش عالی: گفتنی است که این مجموعه پیشنهادهای نیز، به‌رغم درخواست ژان میشل بلانکر، وزیر آموزش ملی و با وجود اعتراض شدید سناتورهای جناح چپ، به تصویب رسید؛

ز) اشاره به اقدام دیگر سناتورها در این رابطه به تصویب پیشنهاد اصلاحیه‌ای دیگری بر این قانون، مبنی بر ممنوعیت آن دسته از «فعالیت‌های تبلیغاتی» نیز «که موجب اختلال در فعالیت‌های آموزشی و تحقیقاتی شوند»: این در حالی است که سناتورهای حزب سبز، سناتورهای سوسیالیست و فراکسیون «جمهوری به پیش» با این پیشنهاد مخالفت نمودند؛

ح) اشاره به اقدام مجلس سنای فرانسه همچنین به تصویب اصلاحیه‌ای دیگری مبنی بر ممانعت از ورود فهرست‌های انتخاباتی «امت‌گرا» در انتخابات دانشجویی؛
ط) این در حالی است که پیشنهاد اصلاحی به‌منظور ممنوعیت استفاده از حجاب یا هرگونه نشانه «آشکار یا تبلیغاتی» در دانشگاه در مجلس سنا به تصویب نرسید؛^{۱۶}

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز شنبه ۱۴ فروردین ماه ۱۴۰۰، مبنی بر مرگ ۱۹ غیرنظامی در جریان حمله هوایی فرانسه به جشن عروسی بر اساس تحقیقات سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به حاکی بودن نتیجه تحقیقات سازمان ملل از جان باختن دست‌کم ۱۹ تن از شهروندان غیرنظامی مالی در جریان حمله هوایی ارتش فرانسه به این کشور که همگی از مهمانان یک جشن عروسی در روستای بونتی، واقع در مرکز مالی، بودند که این امر متناقض با دعاوی فرانسه مبنی بر هدف قرار دادن جهادگرایان افراطی در این کشور است؛

^{۱۶} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به اقدام بخش حقوق بشر هیأت مأمور سازمان ملل متحد در مالی، موسوم به مینسوما^{۱۷}، به ارائه تحقیقات خود - که مورد تأیید پلیس علمی و پزشکی قانونی سازمان ملل قرار گرفته است - مبنی بر هدف قرار گرفتن یک جشن عروسی در روستای بونتی، محل تجمع حدود یکصد غیرنظامی و حضور تنها پنج فرد مسلح عضو یک گروه افراطی به نام «کتیبه صرما»^{۱۸} در این محل، در روز سوم ژانویه سال جاری میلادی، از سوی جنگنده‌های فرانسوی؛

ج) اشاره به بخش دیگری از گزارش سازمان ملل، مبنی بر منجر شدن حمله هوایی ارتش فرانسه به مرگ در مجموع ۲۲ نفر در این مکان که ۱۹ نفر از آنها را غیرنظامیان تشکیل می‌دهند و سه نفر دیگر نیز در جریان خروج از محل حمله جان باختند؛

د) اشاره به توصیه سازمان ملل به مقام‌های کشورهای مالی و فرانسه مبنی بر ضرورت آغاز هر چه زودتر تحقیقات مستقل در این زمینه، ضمن شناسایی مرتکبان و عاملان اصلی این حادثه و تعیین غرامت‌هایی برای جبران خسارات وارد آمده به قربانیان و وابستگان آنها؛

ه) گفتنی است که فرانسه از سال ۲۰۱۳ میلادی به منظور کمک به نظامیان مالی و دیگر کشورهای منطقه جهت مقابله با گروه‌ها و جریان اسلام‌گرای افراطی، عملیات نظامی در این کشور را آغاز و هم‌اکنون بیش از ۵ هزار سرباز را برای این مأموریت در منطقه ساحل آفریقا مستقر کرده است^{۱۹}؛

Organization for Defending Victims
of Violence

¹ Minusma ⁷

^{۱۸} کتیبه صرما یکی از شاخه‌های گروه شناخته شده «پشتیبانی از اسلام و مسلمانان» است که خود نوعی ائتلاف گروه‌های جهادی وابسته به القاعده محسوب می‌شود.

^{۱۹} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۶ فروردین‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت ایجاد پادزهری برای سم اقدامات تبعیض‌آمیز پلیس فرانسه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به به‌شمار آوردن ایست بازرسی‌های تبعیض‌آمیز پلیس فرانسه به‌عنوان سم، با توجه به هدف قرار گرفتن متداوم مردان جوان و حتی پسران نوجوان - که عمدتاً گمان می‌رود سیاه‌پوست یا عرب هستند - نه برای انجام اقدامی خاص یا مظنون بودن به انجام اقدامی، بلکه تنها به دلیل ظاهرشان؛

ب) اشاره به عواقب ناشی از این اقدامات تبعیض‌آمیز - که در فرانسه به آن بررسی هویت اطلاق می‌شود - بر اساس مطالعات انجام شده و شهادت افراد مورد بازرسی قرار گرفته، از جمله محروم کردن شهروندان این کشور از انسانیت و قرار دادن آن‌ها در معرض برچسب‌زنی، تحقیر و خواری که می‌تواند موجب بروز آسیب‌های روحی و خشونت شود؛

ج) اشاره به اقدام بسیاری از رهبران سیاسی به به‌رسمیت شناختن و محکوم کردن این سوءاستفاده‌ها و درعین‌حال تأکید بر کافی نبودن این اقدام و ضرورت انجام تدابیر عملی جهت رفع این سم از نظام کشور؛

د) اشاره به پیامدهای این اقدامات تبعیض‌آمیز برای نیروهای پلیس فرانسه، از جمله نقش آن در کاهش میزان اعتماد مردم به این نهاد که مؤلفه‌ای اجتناب‌ناپذیر در روابط میان اقشار جامعه با پلیس و دیگر نهادهای دولتی به‌شمار می‌آید؛

ه) اشاره به به‌شمار نیامدن این ایست بازرسی‌های تبعیض‌آمیز به‌عنوان اقدامات منفرد مأموران مجری قانونی که در پایبندی به تعهدات حرفه‌ای و اخلاقی خود ناکارآمد عمل کرده، بلکه حاکی بودن آن‌ها از اعمال مجموعه‌ای از عواملی که فراتر از رفتار یک مأمور منفرد بوده و شامل یک ساختار حقوقی بسیار گسترده، سنجش عملکرد پلیس بر اساس اهداف کمی، فقدان نظارت‌های و شفافیت‌های کارآمد سلسله‌مراتبی، اقدامات تثبیت‌شده پلیس در خیابان‌ها و اعمال تعصب و برخی مواقع نژادپرستی می‌شود و نشان از سیستمیک بودن این تبعیض دارد؛

و) اشاره به دعاوی برخی از مأموران پلیس - که برداشت نادرستی از قانون دارند - مبنی بر انجام پذیرفتن ایست بازرسی‌ها تحت نظارت یک قاضی، یا سلسله‌مراتب نهاد پلیس و در غالب موارد بدون وقوع بی‌نظمی عمومی و این در حالی است که در اکثر مواقع این امر به وقوع نمی‌پیوندد و این ساختار سهل‌انگارانه راه برای اقدامات خودسرانه و در نتیجه تبعیض می‌گشاید که زخم‌های ناشی از آن تنها بر شأن و موجودیت کسانی باقی می‌ماند که به خوبی می‌دانند که تنها به دلیل ظاهرشان مورد بازرسی و تفتیش قرار گرفته‌اند؛

ز) اشاره به اقدام امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، در ماه دسامبر سال گذشته میلادی، به تشکیل شورایی ملی، متشکل از مأموران پلیس منطقی، جامعه‌شناسان، انجمن‌های مجرب و قربانیان این تحولات، بیش از هر چیز به منظور تعمق در زمینه رابطه میان پلیس و مردم، در راستای اتخاذ تدابیر واقع‌گرایانه و جاه‌طلبانه جهت پایان دادن به این اقدامات غیرقانونی؛

ح) اشاره به درعین‌حال، به وقوع نپیوستن هیچ‌یک از موارد فوق و تنها ایجاد ساختاری برای گزارش‌دهی در مورد بروز موارد تبعیض‌آمیز - تدبیری که سال‌ها است مورد آزمایش قرار گرفته و ضمن حائز اهمیت بودن، به‌هیچ‌وجه پاسخگویی معضلی به این اندازه گسترده، سیستمیک و ریشه‌دار در ساختار پلیس نیست؛

ط) تأکید بر ضرورت اتخاذ تدابیر هماهنگ و جاه‌طلبانه در راستای پاسخگویی به تمامی عوامل منجر به این اقدامات و درخواست جهت ایجاد اصلاحات در ساختار حقوقی ایست بازرسی‌هایی که در حال حاضر آن‌چنان گسترده هستند که راه را برای اعمال روش‌های خودسرانه و تبعیض می‌گشایند؛

ی) همچنین تأکید بر ضرورت اتخاذ مقررات ویژه در این زمینه برای کودکان، گردآوری داده‌ها در زمینه بازرسی‌های هویتی، ایجاد سامانه‌ای برای ضبط بازرسی‌ها و ایجاد نهادی مستقل جهت رسیدگی به شکایات؛^{۲۰}

^{۲۰} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز جمعه ۶ فروردین ماه ۱۴۰۰، در خصوص «مسئولیت سنگین» پاریس در قبال نسل‌کشی رواندا بر اساس گزارش کمیسیون تحقیق فرانسه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش هزار صفحه‌ای از سوی کمیسیون متشکل از تاریخ‌دانان در حال تحقیق در مورد نقش فرانسه در نسل‌کشی سال ۱۹۹۴ میلادی در رواندا، تحت عنوان «فرانسه، رواندا و نسل‌کشی توتسی‌ها (۱۹۹۰ تا ۱۹۹۴)»، مبنی بر مسئولیت سنگین دولت وقت فرانسه در جریان تحولات این کشور آفریقایی: گفتنی است که امانوئل مکرون در سال ۲۰۱۹ میلادی ۱۴ تاریخ‌دان را به‌عنوان اعضای این کمیسیون تحقیق معرفی کرده بود؛

ب) اشاره به اقدام اعضای این کمیسیون به تحویل گزارش خود به امانوئل مکرون، ضمن تأکید بر اقدام فرانسوا میتران، رئیس‌جمهوری وقت فرانسه و سایر مقام‌های دولت وی به بستن چشم‌های خود به روی واقعیت رویدادهای رواندا به دلایل «ایدئولوژیک»؛

ج) اشاره به استقبال دولت رواندا و کاخ الیزه از انتشار این گزارش و به‌شمار آوردن آن به‌عنوان «پیشرفتی قابل‌توجه» در راستای درک نقش پاریس در رویدادهای این کشور: گفتنی است که دفتر رئیس‌جمهوری فرانسه همچنین وعده داده است که کشورش به «تلاش‌های» خود علیه مسئولان نسل‌کشی ادامه خواهد داد؛

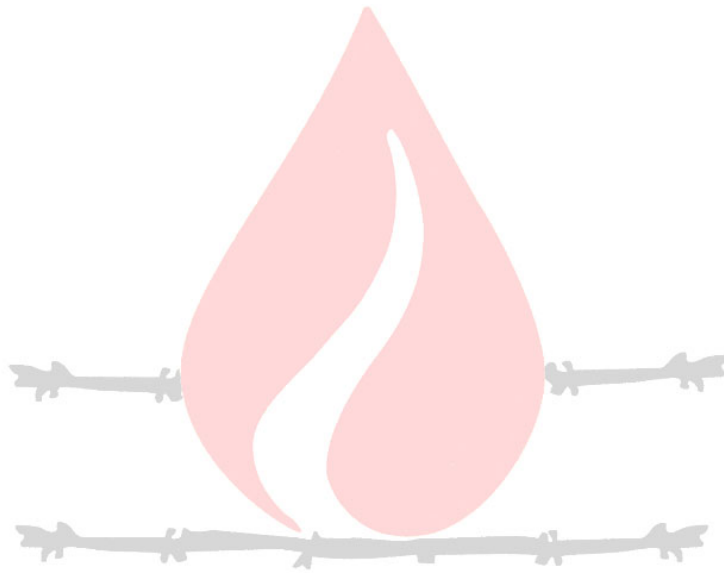
د) اشاره به بهبود یافتن روابط فرانسه با رواندا از زمان آغاز دوره ریاست جمهوری امانوئل مکرون و درعین‌حال سایه افکندن موضوع نقش فرانسه در نسل‌کشی سال ۱۹۹۴ همچنان بر روابط پاریس و کیگالی؛

ه) اشاره به اقدام اعضای کمیسیون تحقیق به رد کردن «همدستی» فرانسه در جریان نسل‌کشی سال ۱۹۹۴ در رواندا و درعین‌حال متهم کردن فرانسوا میتران و مشاوران وی به حمایت تقریباً «بی‌قید و شرط» از حکومت «نژادپرست، فاسد و خشن» این کشور؛

^{۲۱} در جریان رویدادهای سال ۱۹۹۴ در رواندا حدود ۸۰۰ هزار نفر که اغلب آنها از قوم توتسی بودند قتل عام شدند.

و) گفتنی است این گزارش با وجود استقبال پاریس و کیگالی و روشنگر توصیف شدن آن از سوی رهبران دو کشور، درباره نقش عملیات ارتش فرانسه در ماه‌های پس از نسل‌کشی در رواندا ساکت مانده است؛

ز) لازم به ذکر است که دولت فرانسه، در روز چهارشنبه ۱۸ فروردین‌ماه، آرشیو اسناد مربوط به نسل‌کشی رواندا در سال ۱۹۹۴ میلادی را برای استفاده عمومی گشوده است.^{۲۲}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۲۲} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2021/03/26/french-investigation-commission-say-paris-bears-heavy-reponsibility-in-rwanda-genocide>